

stilles på en ejendom, der ejes og bebos af møllens ejer, skal udbydes som andel til lokalbefolkningen, hvis møllen har en produktion på mere end 100.000 kWh årligt.

Det tiltag vedrører ikke reglerne i planloven, men alene tilslutningsreglerne. Som jeg allerede har sagt det, overvejer vi at ajourføre tilslutningsbekendtgørelsen i lyset af elreformaftalen, simpelt hen få nogle mere enkle regler på det her felt. Jeg finder derfor ikke, at det er særlig klogt at indføre nye, komplicerede tilslutningsregler på et tidspunkt, hvor det overvejes at forenkle reglerne.

Endnu en gang skal jeg understrege, at jeg selvfølgelig er hundrede procent enig med Enhedslisten i det overordnede formål at få en folkelig mobilisering for udbygning af vindkraft, og jeg er sikker på, at det vil blive nået med de initiativer, jeg tog sidste sommer, nemlig vindmøllecirkulæret. Dette skærper de hensyn, som amter og kommuner skal tage til naboer osv. i deres vindmølleplanlægning. Desuden er der samlebekendtgørelsen, som fastsætter, at der skal gennemføres regionplanlægning med en særlig miljøkonsekvensvurdering, inden der kan opstilles større vindkraftanlæg. Og endelig er der de beslutninger, som vi nu også har fået godkendt, som betyder, at der bliver mange incitamenter til at få færre, men mere effektive møller, og det vil sige, at vi får fjernet mange af de gamle og skæmmende møller i landskabet.

Jeg havde gerne set, at nogle af de her regler var blevet indført tidligere, men jeg tror ikke, jeg går hr. Kolstrups erindring for nær, hvis jeg understreger, at det var et enigt Folketing, bortset fra fru Aase D. Madsen, der hældte mig ned ad brættet, da jeg prøvede allerede et år tidligere at få nogle af de her beskyttelsesforanstaltninger ind for at få balance i planlægningen af hensyn til lovgivningen. Jeg er i øvrigt glad, for jeg tror, det er første gang, jeg har rost fru Aase D. Madsen her fra Folketingets talerstol, men ved dén lejlighed var hun enig med mig, men vi var også kun os to ved den lejlighed, og vi havde i hvert fald ikke nogen opbakning fra hr. Søren Kolstrups parti, og jeg havde heller ikke nogen opbakning fra mit eget parti, så det var en ensom kamp.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Men historisk korrekt. Hr. Martin Glerup som ordfører.

Martin Glerup (S):

Jeg kan kun bekræfte miljø- og energiministerens heroiske kamp imod vindmøllerne på det område der.

Men ellers vil jeg sige, at der er ingen tvivl om, at dansk vindmølleudbygning i fremtiden først og fremmest vil ske offshore, altså i form af havvindmøller. Det var det første. Og for det andet vil der ske en udskiftning af ældre, uhensigtsmæssigt placerede møller med nye, højeffektive møller.

Men der vil også i de nærmeste år være basis for at opstille nogle andre møller på land, selv om vi jo må erkende, at de fleste af de bedste og mest vindomsuste mølleplaceringer allerede er brugt. Der vil selvfølgelig ikke blive rejst møller dér, hvor der mangler rentabilitet, idet ingen – og det gælder såvel enkeltejere som vindmøllelav – kan få finansieret urentable møller, og i Socialdemokratiet mener vi ikke, at vi skal satse på anden- og tredjerangsplaceringer.

Når det er sagt, så er der grund til at understrege, at vi får brug for hver eneste kilowatt-time forureningsfri vindenergi, som kan produceres. Vindenergien er jo, bortset fra de rene elbesparelser, den billigste måde at fortrænge et ton CO₂ på, og vi vil i Socialdemokratiet hellere have grøn vindenergi end sort kulskraft.

Derfor var jeg egentlig også oprigtigt i tvivl om, dengang jeg læste forslaget, hvorvidt der havde indsnæget sig den misforståelse i Folketingets administration, at man havde taget fejl af afsenderen, således at det kom fra fru Aase D. Madsen, Dansk Folkeparti, hvis kærlighedsforhold til vindmøllerne jo er af en noget dybfrossen karakter, og ikke fra hr. Søren Kolstrup fra Enhedslisten, som jo plejer at smykke sig med at være en grøn og rød forkæmper for al vedvarende energi. Jeg kunne næppe tro, at Enhedslisten ville bringe et så sort og så miljøfjenskt forslag til torvs.

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at placeringen af vindmøller skal overholde gældende og meget stramme regler til punkt og prikke både med hensyn til overholdelse af afstands- og støvkrav, og hvis det ikke sker, vil Naturklagenævnet ændre beslutningen, så der bliver givet afslag. Men vi vil ikke gøre det besværligere at investere i vindkraft, og derfor vil der også ske det, at bopælskriteriet bliver ophævet, sådan at alle kan investere i vindkraft, uanset hvor de bor i Danmark.